

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Noach: Mocht hij alles eten?

Al voor de zondvloed wordt ons duidelijk verteld dat er onderscheid is tussen reine en onreine dieren.

Genesis 7:2 (WV)

“Neem van alle *reine* dieren zeven paar mee, telkens een mannetje en een wijfje; maar van de *onreine* dieren één paar, telkens een mannetje en een wijfje;

Ook na de zondvloed zien we dat er verschil is tussen reine en onreine dieren.

Genesis 8:20

En Noach bouwde een altaar voor de HEERE (Jahweh); en hij nam van al het reine vee en van alle reine vogels, en bracht brandoffers op dat altaar.

Dit verschil tussen reine en onreine dieren is helemaal consistent met Leviticus 11.

Leviticus 11:46-47

Dit is de wet met betrekking tot de dieren, de vogels en alle levende wezens die in het water krioelen, en alle wezens die zich op aarde voortbewegen, om onderscheid te maken tussen het onreine en het reine, en tussen de dieren die men eten en de dieren die men niet eten mag.

Wij geloven ook dat het Woord van God niet zal veranderen.

Psalm 105:8

Hij denkt aan Zijn verbond voor eeuwig, aan de belofte *die* Hij gedaan heeft, tot in duizend generaties.

Jesaja 40:8

Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van onze God bestaat voor eeuwig.

Psalm 119: 89-92

Voor eeuwig, HEERE (Jahweh), staat Uw woord vast in de hemel. Uw trouw duurt van generatie

op generatie; U hebt de aarde gegrondvest, zodat zij blijft staan. Volgens Uw bepalingen blijven zij *ook* heden *nog* staan, want zij alle zijn Uw dienaren. Als Uw wet niet mijn bron van blijdschap geweest was, dan was ik in mijn ellende vergaan

Dit staat ook in het Nieuwe Testament. Er wordt duidelijk onderwezen dat Jesjoea het Woord van God is.

Johannes 1:14

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

En

Openbaring 19:13

En Hij was bekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed, en Zijn Naam luidt: Het Woord van God.

Ook staat er dat Jesjoea, onze Messias, het Woord van God, altijd dezelfde is en is geweest.

Hebreeën 13:8

Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach) is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.

Dus het Woord van God is hetzelfde gisteren, vandaag en voor altijd.

Dit brengt ons natuurlijk, samen met de andere verzen die we hebben gelezen, bij dezelfde conclusie – Het Woord van God verandert niet. Dus als we het Bijbelse onderscheid tussen reine en onreine dieren zowel direct voor als direct na de zondvloed tegenkomen en vervolgens zien dat exact hetzelfde onderscheid wordt onderwezen in Leviticus 11, dan moet dat ons niet verbazen. Het woord is niet veranderd en zal niet veranderen. Er is een verschil tussen reine en onreine dieren dat er altijd zal zijn, en het is nooit toegestaan geweest om iets dat onrein is te eten.

De Wet van God heeft altijd bestaan voordat die werd opgeschreven op de Sinaï. Het werd van generatie op generatie doorgegeven, mondeling of misschien zelfs in een of andere geschreven vorm. Wij weten dat Gods volk altijd Zijn Wet – Zijn Torah heeft gehad, en we veronderstellen dat dezelfde Wet aan Gods volk is gegevens vanaf Adam en Eva. Hoe konden Kain en Abel anders weten welke offers ze moesten brengen? Of dat het verkeerd was om te moorden?

Er zijn mensen die denken dat omdat de Wet in geschreven vorm werd gegeven bij de berg Sinaï, ze daarvoor niet bestond, dat het een nieuwe Wet was. Maar dat is niet logisch. De Wet is gisteren, vandaag en voor altijd hetzelfde. Ze werd gewoon opgeschreven zodat ze makkelijk kon worden verspreid onder ongeveer 2,5 miljoen mensen.

Omdat wij geloven dat de Wet van God niet verandert, verbaast het ons niet dat er *zowel* voor als na de zondvloed onderscheid bestond tussen rein en onrein en dat alleen reine, en geen onreine dieren werden gegeten. Dezelfde wet moet voor iedereen gelden – voor altijd. Maar hoe zit het met Genesis 9:3?

Genesis 9:2-3

Vrees en schrik voor u zal er zijn bij alle dieren van de aarde en bij alle vogels in de lucht, bij alles wat over de aardbodem kruipt en bij alle vissen in de zee; zij zijn in uw hand gegeven. Alles wat zich beweegt, waarin leven is, zal u tot voedsel dienen; Ik heb het u allemaal gegeven, evenals het groene gewas.

Als de Wet niet anders is voor en na de zondvloed tot bij Sinaï en zelfs na het kruis, hoe kan Noach dan de opdracht krijgen om alles te eten wat beweegt? Horen de onreine dieren daar niet bij? Onreine dieren bewegen en in het Nederlands staat er dat Noach toestemming kreeg om alles wat beweegt te eten. Hoe kan het zijn dat het Woord van God nooit verandert, maar dat Noach toestemming krijgt om alles te eten, wat in strijd is met Leviticus 11? Kreeg Noach te horen dat hij onreine dieren mocht eten?

Dat lijkt een tegenstelling te zijn. Maar is dat wel zo?

We hebben eens horen zeggen dat het lezen van het Woord van God in een vertaling hetzelfde is als een bruid kussen door haar sluier heen. Het is gewoon niet precies hetzelfde. In een vertaling gaat altijd iets verloren. Laten we vers 3 nog eens lezen.

Genesis 9:3

Alles wat zich beweegt (*reh'mes*), waarin leven is, zal u tot voedsel dienen; Ik heb het u allemaal gegeven, evenals het groene gewas.

We moeten niet over het hoofd zien dat God Noach toestemming gaf om alleen een specifieke groep dieren te eten - de ***reh'mes***.

In zowel de HSV, NBV als WV wordt *reh'mes* vertaald als 'wat zich beweegt'. Ook al wordt *reh'mes* vaak vertaald als iets dat beweegt, toch is een nadere analyse van dit woord op zijn plek.

John H. Walton, een christelijke geleerde, doet een aantal opmerkelijke constatering, die we ter harte moeten nemen. Hij zegt,

"Het zelfstandig naamwoord (remes) en het daarmee geassocieerde werkwoord (rms) komen elk zeventien keer voor in het Oude Testament, waarvan elk tien keer in Genesis 1-9. Deze woordgroep is onderscheiden van wilde dieren (roofdieren) en gedomesticeerde kudden en vee. Deze woorden worden nergens gebruikt om grotere, wilde dieren of gedomesticeerde dieren, mee aan te duiden.

Nergens is remedies een overkoepelend begrip voor alle schepselen. Het geeft een categorie schepselen weer. Het onderscheid in de Hebreeuwse termen die tot aan dit punt in Genesis worden gebruikt geeft de aard van de dieren weer ..."

Walton zegt hier gewoon dat het woord *remes* zeker geen letterlijke verwijzing kan zijn naar alle schepselen wat de Nederlandse vertaling wel lijkt te veronderstellen. Hij zegt dat het gebruik van het woord in de Bijbel suggereert dat deze groep dieren op de een of andere manier anders is dan de andere dieren. Dat zou betekenen dat Noach niet alle dieren mocht eten, maar alleen dieren die *remes* zijn.

Wat is *remes*?

Walton gaat verder— *'Het is karakteristiek voor deze dieren dat ze als prooi golden voor jagers en roofdieren.'*

Dat komt overeen met wat Jahweh eerder tegen Noach zei.

Genesis 9:2

Vrees en schrik voor u zal er zijn bij alle dieren van de aarde en bij alle vogels in de lucht, bij alles wat over de aardbodem kruipt (*remes*) en bij alle vissen in de zee;

Volgens vers 3 krijgt Noach daarna de opdracht om erop uit te gaan en bepaald voedsel te jagen.

Interessant genoeg zijn de diersoorten die volgens Walton onder de categorie *remes* vallen wild vee, antilope, damhert, gazelle en steenbok. Al deze dieren gelden als rein in de voedselvoorschriften van Leviticus 11 en Deuteronomium 14. De *remes* dieren waren wellicht reine dieren maar de meesten daarvan moesten worden bejaagd en/ of tam gemaakt voordat ze konden worden gegeten. De angst die zulke dieren zouden hebben voor mensen zou ontstaan als er op ze werd gejaagd voor voedsel of als ze in kudden werden gehouden of gedomesticeerd voor voedsel.

Noach had alleen toestemming van God nodig om erop uit te gaan en ze te vangen. Dus daarmee is het probleem opgelost dat Noach alles zou mogen eten – waaronder onreine dieren. Als we onderzoeken hoe het Hebreeuwse woord *remes* wordt gebruikt, dan komen we er achter dat het over het algemeen wordt gebruikt voor reine dieren. Dat betekent dat Noach niet de opdracht kreeg om alle dieren te eten, omdat het Hebreeuwse woord *remes* consistent lijkt te worden gebruikt in de context van dieren die als rein worden gezien. En Noach kreeg dus geen toestemming om onreine dieren te eten, omdat onreine dieren niet binnen de definitie van het Hebreeuwse woord *remes* vallen. Dus kunnen we vers 3 beter als volgt lezen:

Genesis 9:3

Alles (*rein*) wat zich beweegt, waarin leven is, zal u tot voedsel dienen; Ik heb het u allemaal gegeven, evenals het groene gewas.

Toch is er nog steeds een probleem. Want we komen nog een andere uitdaging tegen die we moeten overwegen. Waarom krijgt Noach opeens toestemming om reine dieren te eten? Als Gods Wet nooit verandert, waarom lijkt dit dan te suggereren dat hij geen reine dieren mocht eten voor de zondvloed? Als Gods Wet nooit verandert dan zou hij voor de zondvloed al reine dieren hebben mogen eten. Waarom had Noach opnieuw toestemming nodig om reine dieren te eten, alsof het iets nieuws was?

Overweeg dit eens. Misschien mochten Noach en de anderen geen dieren eten in de ark. Bedenk eens wat er zou gebeuren als ze in de ark elke avond barbecue kip zouden eten totdat de kip op was? Dan zouden we nu gewoon geen kip meer hebben. Kippen zouden zijn uitgestorven. Misschien is het juist heel erg logisch dat de mensen in de ark van Jahweh de opdracht kregen om als vegetariërs te eten terwijl ze in de ark waren zodat Jahweh's missie om dieren voor uitsterving te behoeden mogelijk was. Het is in ieder geval niet logisch dat een mens dieren in de ark brengt om hen voor uitsterven te behoeden, om ze vervolgens in de ark op te eten. Als we dit bedenken, is het misschien wel logisch. Dat zou verklaren waarom Jahweh Noach opnieuw toestemming moest geven om reine dieren te eten. Jahweh moest tijdelijk verbieden dat er dieren in de ark werden gegeten, zodat de kippen, schapen, koeien, etc. behouden bleven voor ons. Als alle reine dieren op de ark waren opgegeten, dan waren er nu geen reine dieren meer geweest.

Dit klinkt allemaal logisch, maar soms moeten we een stapje terug doen om deze dingen te zien. Maar wordt iets dergelijks in de Bijbel genoemd bij het zondvloedverhaal? Stond er dat ze geen dieren mochten eten en alleen graan mochten eten? Nou, eigenlijk wel ja!

Genesis 6:20-21

Van de vogels naar hun soort, van het vee naar zijn soort, *en* van de kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort, zullen er twee naar u toe komen, om *ze* in leven te houden. En u, neem voor uzelf van al het voedsel dat gegeten wordt, en verzamel dat bij u, zodat het voor u en voor hen tot voedsel zal zijn.

We lezen dus tenminste twee dingen- twee erg belangrijke dingen om te overwegen.

Nummer één; Noach krijgt de opdracht om de dieren in leven te houden. Dat betekent dat ze aan boord van de ark geen dieren mochten eten. Dus was het eten van dieren voor een korte periode verboden om het doel te bereiken tijdens de omstandigheden van de zondvloed.

Nummer twee; hetzelfde eten dat werd verzameld voor de dieren moest ook Noach eten. Waarschijnlijk werden er meerdere graansoorten aan de dieren gevoerd en moesten de mensen op de ark dat ook eten. Op het moment dat ze de ark verlieten gaf Jahweh hen weer toestemming om reine dieren te eten.

Genesis 9:3

Alles (*rein*) wat zich beweegt, waarin leven is, zal u tot voedsel dienen; Ik heb het u allemaal gegeven, evenals het groene gewas.

In de context is dat ook logisch omdat Noach zojuist een aantal dieren heeft geofferd – en niet zomaar wat dieren – *reine dieren!*

Genesis 8:20

En Noach bouwde een altaar voor de HEERE (Jahweh); en hij nam van al het reine vee en van alle reine vogels, en bracht brandoffers op dat altaar.

Dus Gen 9:3 leert ons niet dat Noach alle dieren mocht eten en dat ze voor de zondvloed vegetariërs waren. Een dergelijke uitleg is in strijd met Leviticus 11 en het feit dat het Woord van God gisteren, vandaag en voor altijd hetzelfde is. Na een verdere analyse van het Hebreeuws en de Bijbelse context van het zondvloedverhaal, ontdekken we dat de mensheid gewoon weer toestemming kreeg om reine dieren te eten, iets dat tijdelijk was verboden in de ark om te voorkomen dat bepaalde diersoorten zouden uitsterven. Dus is Leviticus 11 zowel voor als na de vloed van toepassing, net zoals het onderscheid tussen rein en onrein duidelijk aanwezig was voor en na de zondvloed.

Dus is Genesis 9:3 gewoon een reactie op het feit dat Jahweh tijdelijk andere voedselvoorschriften had gegeven voor in de ark, en dat Hij het eten van rein vlees weer toestond nadat ze de ark hadden verlaten.

Het is behoorlijk verwarrend in onze taal, maar zelfs als we het werk van bekende christelijke theologen bestuderen ontdekken we dat ook zij geen ruimte zagen dat Noach alle dingen mocht eten. We willen de uitleg die een belangrijke christelijke geleerde over Genesis 9:3 geeft laten zien om aan te tonen dat we niet bevooroordeeld zijn of onze eigen theologie willen dienen met onze uitleg. Als in de hoofdstroom van het christendom wordt geleerd en geloofd dat Noach niet alle onreine dieren mocht eten, dan is het niet meer dan logisch dat wij tot dezelfde conclusie zijn gekomen.

Een ander voorbeeld - ook al zijn we het met de meeste punten van de theologie van Johannes Calvijn oneens - laat zien dat we niet vooringenomen zijn bij onze uitleg van Genesis 9:3, want Johannes Calvijn kwam tot eenzelfde conclusie.

Zelfs Johannes Calvijn gelooft niet dat Noach alle dingen mocht eten of dat hij vegetarisch was voor de zondvloed.

Overweeg zijn commentaar eens:

“God geeft de mensheid hier niet iets anders dan Hij al eerder had gegeven, maar herstelde alleen wat was weggenomen, zodat ze de goede dingen die hen ontnomen waren, weer in bezit mochten nemen.”

Dus mensen die willen aantonen dat Genesis 9:3 bewijst dat Noach alles mocht eten, kunnen dat niet met 100% zekerheid zeggen. Zelfs belangrijke christelijke theologen zijn het met een dergelijke stelling niet eens – en ook wij niet.

We hopen dat deze studie je tot zegen is geweest. Vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

Sjalom

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)